

ПОПИС СТАНОВНИШТВА

Како смањити број Срба

Зашто попис становништва, који се први пут у историји одвија под покровитељством Европске уније, има изразито антисрпски карактер

Од 1. до 15. октобра 2011. године у Србији ће се извршити попис становништва, домаћинства и станова. Овај попис, за који је 49 процената финансијских средстава обезбедила Европска унија, разликоваће се по многим детаљима од свих досадашњих. Разлог томе можда управо треба тражити у чињеници да се овогодишњи попис реализује по „европским стандардима“ и уз посредовање шефа делегације ЕУ у Србији Венсана Дежера, који је и потписао уговор о финансирању пописа.

Отуда у попису неће учествовати наши грађани и сународници са Косова и Метохије, што је сасвим у складу са бриселским вишећем граница Србије.

Да овај попис не би изгледао као антисрпски, побринули су се представници албанске и бошњачке националности - позвали су своје сународнике да бојкотују попис. Током прве недеље пописа, по речима Бобана Павловића, председника општинске пописне Комисије, Албанци у Бујановцу и селима са мешовитим становништвом потпуно бојкотују попис и враћају пописиваче са улазних врата, док за албанска села нико није ни подигао пописни материјал. Можда ће на основу резултата овог фарсичног пописа произићи да у Србији уопште нема Албанаца, али ће сасвим сигурно и Срба бити мање (барем за онај број који живи на простору Јужне српске покрајине). Наиме, пописивачи су од Републичког завода за статистику добили упутства да грађане обавесте како нису дужни да се изјашњавају о националној припадности, вероисповести и матерњем језику. То, другим речима, значи, да се

сваки појединац који не наведе, рецимо, своју националну или верску припадност, убаја у категорију „остали“. Ова „повластица“ могла би у највећој мери да смањи, за неки проценат, број Срба у Србији, будући да ће највероватније међу нашим сународницима, као најбројнијој нацији у држави, али и најнехомогенијој (многи Срби и у претходном попису осећали су се као Европљани, Земљани, чак и као Ескимии), бити и највећи број оних који се неће тако изјаснити. Да се то догоди побринула се и „анонимна група грађана“ иза које стоји Лига социјалдемократата Војводине, они су на друштвеној мрежи „Фејсбук“ основали групу под називом „Ја сам Војвођанин/ка“, а Нови Сад преплавили билбордима у којима се грађани позивају да се на предстојећем попису изјасне као Војвођани. Углавном се то односи на Србе, а и сами билборди исписани су на српском језику. „Многи не знају да имају право да се изјасне као Војвођани. Важно је да знаш: национална припадност је ствар твог осећања.“ Осим тога билборди још поручују: „Ја сам Војвођанин. Нећу

пут, него повратак у Европу!“, док се на трећем наводи: „Ја сам Војвођанин. То смо — што смо!“

И независно од пописа, пројекат није нимало наиван, а ни краткорочан. Очигледно је да одређене аутономашке партије и невладине организације овим путем желе да промовишу нешто што би се у будућности назвало војвођанском нацијом. За овај попис њихов циљ је да се бар десетак хиљада грађана изјасне као Војвођани, како би могло да се покрене „војвођанско питање“. У том случају би сасвим очекивано било да за ову мањинску групацију војвођанске партије затраже и посебна права. Крајњи циљ је, наравно, промоција војвођанске нације. Колико год омаловажавали овакве појаве, требало би да се подсетимо да је сличан сценарио већ виђен у Црној Гори. Уосталом, одређени кругови у овој држави већ дају подршку „војвођанском пројекту“.

Да се иза деловања „анонимне групе грађана“ са „Фејсбука“ крије покушај стварања нове државе и нације оцењује и Демократска странка Србије, а

портпарол покрајинског Одбора ове странке Миленко Јованов каже: „На делу је још један покушај стварања заметка из којег ће се изродити нешто што смо већ видели у Црној Гори и што ће се завршити још једним распарчавањем Србије“.

Занимљиво је и то да на пописном обрасцу није предвиђено да се грађани изјасне као незапослена лица, већ ће се изјашњавати о томе шта су радили недељу дана пре пописа! На овај начин прикривен је и траг о броју незапослених, али и о социјалној угрожености становништва, што и јесте „нова пракса“ Европске уније која у времену велике светске економске кризе не жели да обелодањује релевантне статистичке податке о броју незапослених грађана, који у протеклим годинама у већини европских земаља знатно расте.

Са друге стране, сваки грађанин биће обавезан да се изјасни о многобројним интимним и приватним појединостима, а између осталог и да изнесе податке о рачуну у банци, кредитној задужености итд, због чега аналитичари изnose сумњу да се иза пописа становништва крије прикупљање података у сврху шпијунирања грађана, који касније могу бити злоупотребљени. Погоотово они који се тичу пописа пољопривредног становништва зарад анализе власничке структуре земљишта. Више је него основана сумња да овако велика пажња ЕУ за српски попис јесте изазвана потребом да се детаљно скенира српско друштво ради интереса крупног капитала или структура које желе да имају статистичке податке због боље контроле Балкана. ●